

Vlastimila Holakovská (rozená Hrdoušková)

Narodila se 3.4.1941 v Leskovicích, v domě svých rodičů, který si sami postavili v letech 1935 – 1936. Jako čtyřletá zažila vypálení Leskovic jednotkami SS (5.5. – 6.5. 1945), během něhož zemřelo 25 leskovických občanů, 31 domů s hospodářskými budovami bylo zcela zničeno, 7 domů bylo částečně vypáleno a 6 domů bylo poškozeno. Nesmyslné vraždění na samém konci války přečkala paní Holakovská v krytu v blízkém lese, kam ji odnesl soused, její rodiče se schovali v klenutém chlévě vlastního domu, kde se zahrabali do podestlané slámy. Následně její otec, který byl v té době leskovickým starostou, sbíral spálené ostatky mrtvých.

Po válce byli ubytováni v provizorních dřevěných boudách, ve kterých žili do roku 1949. Mezitím byly na základě rozhodnutí ministra zemědělství o obnově Leskovic, budovány nové Leskovice. Do nového domu se rodina paní Holakovské nastěhovala v roce 1949.

Paní Holakovská navštěvovala Základní školu v Nové Cerekvi, tu vyšla ve 14 letech z osmé třídy (tehdy byla povinná osmiletá školní docházka) a následně nastoupila do dvouleté Účetní zemědělské školy v Pelhřimově. Ačkoliv bydlela nedaleko Pelhřimova, během studia na této škole musela být ubytována na internátu. Na tuto etapu svého života vzpomíná moc ráda.

V roce 1957 nastoupila ve svých šestnácti letech jako samostatná účetní do Jednotného zemědělského družstva Leskovice. Zde často vypomáhala i v rostlinné výrobě a nebylo neobvyklé, že přes den byla na poli a po večerech zpracovávala družstevní účetnictví. Po sloučení družstev chodila 20 let do nedalekého JZD Moravec a poté také do JZD Nová Cerekev.

Ve svých 44 letech ovdověla a sama se starala o své dva syny a rodiče. Starší syn se stal opravářem, mladší syn vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze.

Celý svůj život strávila v Leskovicích. I ve svých 81 letech je velmi aktivní a vitální. Je zvyklá pracovat, zajímá se o vše, co ji obklopuje. Miluje venkov, svou zahradu, květiny, svou rodinu, vnoučata, ale i lidi kolem sebe. Snaží se zprostředkovat vzpomínky na tragický konec války v Leskovicích všem zájemcům. Nemá ráda konflikty a ráda se setkává s lidmi. Umí nejenom sdělovat, ale také naslouchat...